

[Jørgen Jørgensen.]

nedsættes ved, at staten yder et millionbeløb til dette formål?

Det vil igen samle sig om det, som jeg forstår er det ærede medlem hr. Hans Pinstrup's standpunkt, idet det ærede medlem foreslår, at staten nu skal yde en bevilling til kornfonden på et beløb, der svarer til, hvad der er anvendt til nedsættelse af priserne på indført korn, d. v. s. 9—10 mill. kr. Staten skal altså vedtage en bevilling på 9—10 mill. kr. til supplerer af kornfonden, for at landmændene derigennem kan få en højere pris for kornet, de har leveret i indeværende år. Jeg ville sætte pris på at få at vide, om det betyder, at venstre, at det ærede medlem hr. Hans Pinstrup vil foreslå en sådan bevilling, altså en yderligere skatteudskrivning fra statens side på 9 mill. kr. eller lignende til forøgelse af kornpriserne for indeværende år. Jeg vil ikke anse denne fremgangsmåde for ønskelig, jeg vil heller ikke tro, at landbruget vil sætte pris på den, men jeg vil gerne vide, om det er det ærede medlems og hans partis standpunkt i denne sag.

Jeg kan anbefale at stemme for de ændringer, som udvalget og landbrugsministeren er enige om, og jeg kan også på samme måde som de øvrige ordførere udtrykke håbet om, at det nu må være muligt at undgå kornordninger i fremtiden, at denne kriseprægede lovgivning kan ophøre. Alle er jo iøvrigt enige om, at de beløb, der ved slutningen af dette høstår skulle være til rådighed i kornpuljen, stadigvæk skal anvendes til det formål, der i sin tid blev fastsat.

Aksel Larsen: For en udenforstående er det ganske hyggeligt at iattage det slagsmål, der er opstået mellem forligspartnerne fra forårets kornlov. Sådan går det altså, når man har så travlt med at slutte et forlig og ikke giver sig tid til virkelig at undersøge sagerne og have det fornødne grundlag for dem. Jeg tror, det vil tjene det, man kalder rigsdagens værdighed, bedst, om man for fremtiden har lidt mindre travlt med hurtig at fikke en ordning sammen. Jeg tror, det vil tjene rigsdagens værdighed bedst, om man fremtidig sørger for at have papirerne bedre i orden, end man har her. Jeg har med forbavelse hørt fire på hinanden følgende ordførere stå op og i vekslende tonefald og med vekslende stemmestyrke beklage, at millioner er forsvundet, men samtidig betone, at de ingen anelse har om, hvor det kan være, at man fik for-

kerte oplysninger i foråret, og de har ingen forklaring kunnet få. Jeg har gennemstuderet udvalgets betænkning, men dér findes heller ingen forklaring på det fænomen, at landbrugsministeriet i foråret meddelte, at der var 24 mill. kr. i kornpuljen, medens det nu siger, at der den pågældende dag i foråret i virkeligheden kun var 9 mill. kr. Selv i den store, flotte bog om centraladministrationen har jeg ikke kunnet finde noget som helst, som giver forklaring på, hvorledes man fra administrationens side kan give så fejlagtige oplysninger. Jeg synes, det må være muligt at få undersøgt og klaret dette problem. Der er måske mulighed for, at den højtærede minister, når han om lidt bestiger talerstolen, er i stand til at give os en forklaring, men jeg synes, man må have en forklaring på, at et udvalg, når det afkræver et ministerium oplysninger, får tal, som er fuldkommen forkerte, og et halvt år senere siger vedkommende ministerium: vi begriber ikke, hvorfra vi havde tallene. Bortset fra dette forstår jeg, at man vil nøjes med nu at skændes om de forkerte tal, for selvom venstremindretallet bruger et meget kraftigt sprog i betænkningen; man må forlange og forvente, så stiller det jo ikke noget forslag om, at pengene skal tilvejebringes. Den højtærede landbrugsminister er jo ikke i stand til at skaffe dem, og hans embedsmænd, som muligvis er ansvarlige for den skete fejl, er heller ikke i stand til at betale af deres egen lomme, og der foreligger ikke her i tilslutning til betænkningen noget forslag om, at pengene skal bevilges af statskassen, og så bliver det altså kun et skænderi uden, skal vi sige kontant betydning, der her foregår.

Det er et af situationens lyspunkter, for jeg er af den mening, som jeg også gav udtryk for i foråret, at den kornpris, man var nået til, i forvejen var rigelig høj, så det var ganske urimeligt at sikre en efterbetaling på yderligere 2 eller 3 kr. pr. tønde ved hjælp af kornpuljen. Det ærede medlem hr. Fibiger har betonet, at hans parti i hvert fald ikke vil kræve en ekstra bevilling, for at man kan opfylde betingelserne i forliget af 30. april, og han siger, at det er, fordi han og hans parti er modstandere af tilskud til landbruget. Det er meget muligt, at det ærede medlem hr. Fibiger og hans parti er og altid har været modstandere af tilskud til landbruget, men det er bare noget, vi hidtil har mærket så forfærdelig lidt til i praksis. Hvis det er partiets princip, som det hidtil har beflittet sig på ikke at følge, så ville det jo være ypperligt, hvis man nu